

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף פט.

”הוציאה גט ואין עמו כתובה - גובה כתובתה” - באיזה אופן מיירי?

במקום שכותבים כתובה	במקום שאין כותבין כתובה	
לא תגבה	גובה כתובתה - וכותבין שובר	לרב בתחילה ¹
הביאה האשה ראיה שלא כתב - תגבה וכו' לא הביאה האשה ראיה - לא תגבה	אם הביא ראיה שכתב - לא תגבה לא הביא ראיה - תגבה וכותבין שובר	לשמואל ² לפי רב ענן
	גובה עיקר כתובה (מנה ומאתים) - וכותב שובר	לרב לבסוף ³

כתובה ואין עמה גט, האם גובה או לא גובה?

במקום שכותבים כתובה	במקום שאין כותבין כתובה		
תפרע ⁵	לא תפרע ⁴	לשמואל	
	לא תפרע כלל ⁶	לרב	כשאר שם עדי גרושין
	לא תפרע העיקר (כי אין לה גט), ותפרע התוספת - בכתובה		כשיש עדי גירושין

¹ רב ס"ל דהיכא שאפשר אין האשה יכולה לומר שאבדה כתובתה ושתכתוב לו שובר, וה"ה שמלוה לא יכול לומר ללווה שאבד השטר חוב ורוצה לגבות ע"פ הודאת המלוה ושיכתוב לו שובר. אלא יכולים הבעל והלווה לטעון שאינם צריכים לשמור כל הזמן השובר שלא יאבד, ולכן לא יתנו כסף עד שיביאו את השטר או את הכתובה. אכן במקום שלא כותבין כתובה וכל מה שגובה האשה הוא רק מכח תנאי ב"ד, בכה"ג ודאי שכותבין שובר - דאין ברירה.

² ס"ל שמייירי מתניתין בין במקום שכותבין כתובה ובין במקום שלא כותבין כתובה, ובשניהם גובה האשה עם הגט בלא כתובה. אכן אמר רב ענן דאין לדייק מדברי שמואל, שסובר שמכריחים את הלווה או את הבעל לשמור שובר, אלא מיירי במקום שאין כותבין ואמר הבעל "כתבתי" לכך עליו להביא ראיה שכתב לה כתובה. ואה"נ אם יביא ראיה לא תוכל האשה לגבות בלא שתביא כתובה וכו'.

³ רב לבסוף חזר בו, והעמיד את משנתנו בין במקום שכותבין ובין במקום שלא כותבין. ואמר רב בדין משנתנו, שאם הוציאה גט לבד גובה עיקר כתובה בלבד, הוציאה כתובה לבד גובה רק את התוספת.

⁴ דיש לנו לחוש דכיון שהוא מקום שלא כותבין כתובה שמא נפרעה כבר כתובתה בב"ד עי"י הגט לבד (וזו הסבה שאין לה עתה גט). דהא אפי' היה טוען בתחילה הבעל כתבתי לה כתובה לא יאמינו לו עד שיביא ראיה, וא"כ בודאי נפרעה עי"י הגט לבד.

⁵ דכיון שהוא במקום שכותבין כתובה לא היו נותנים לה כתובה אם לא היתה מביאה כתובתה. ומזה שהכתובה עתה בידיה, ש"מ שלא נפרעה.

⁶ דהנה את העיקר - באמת לא תגבה כל זמן שלא תוציא גט, דהרי רב סובר שאת העיקר גובה רק אם הוציאה גט. אכן לגבי התוספת, באמת היתה צריכה לגבות, דכיון שהמוציאה רק כתובה לפי רב - גובה רק תוספת בין במקום שכותבין כתובה ובין במקום שלא כותבין. אלא דהכא מיירי במקרה שאין לה עדי גירושין, ולכן נאמן הבעל לומר שפרע לה גם התוספת (דאמרה אז שאיבדה הכתובה), דיש לו מגו שיכל לומר שלא גירש אותה כלל ואינו חייב לה כלום, ומדלא טען כן, נאמן לומר שגירשה ונתן לה כתובה בעיקר ותוספת. וכתבו התוס' (בד"ה יכול), דאין להקשות שאולי הטעם שלא אומר גירשתיך - משום שלא רוצה להתחייב בשאר כסות ועונה. ד"ל דכיון שהיא טוענת כתובה והוא טוען שלא גירשה, הוי כטענו חיטים והודה לו בשעורים שלא חייב לו במה שהודה לו - דהרי הלה לא טענו בזה.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף פט:

כמה כתובות גובה באופנים דלהלן?

עם כתובה אחת	עם שתי כתובות	
גובה כתובה אחת ²	גובה שתי כתובות ¹	הוציאה שני גיטין
גובה כתובה אחת	גובה כתובה אחת ³	הוציאה גט אחד

¹ ומיירי באופן שזמן הכתובה הראשונה קודם לזמן הגט הראשון, וזמן הכתובה השניה קודם לגט השני, דבכה"ג אמרינן שכנסה פעמיים ובכל פעם כתב לה כתובה. אבל אם היו שתי הכתובות קודמות לגט הראשון - אינה גובה אלא באחת מהן. ואף שודאי כנסה פעמיים, מ"מ י"ל שבפעם השניה כנסה על הכתובה הראשונה, ולכן לא כתב לה עוד הפעם כתובה.

² ומיירי שהזמן הכתוב בכתובה הוא קודם לגט הראשון - דהמחזיר גרושתו על דעת הכתובה הראשונה מחזירה, ולכן אין לה עוד כתובה.

³ ומיירי ששתי הכתובות קודמים לזמן הגט - דהמחזיר גרושתו על דעת הכתובה הראשונה מחזירה. אכן אם כתובה אחת נכתבה אחר זמן הגט הראשון - גובה פעמיים, דהרי מוכח שכן כתב לה כתובה לנשואין השניים. ויכולה לבחור איזה מהם שתרצה לגבות. ואף שאמר רב נחמן בשם שמואל בשני שטרות הלואה היוצאים, שביטל השני את הראשון. מ"מ הא שמעינן דמודה רב נחמן שאם הוסיף בשטר השני איזה תוספת, אי"כ י"ל שמה שנכתב השטר השני הוא לא לבטל את הראשון, אלא נכתב לתוספת. כלומר שאם תרצה לגבות ממשועבדים מזמן שטר ראשון - תגבה בראשון, ואם תרצה לגבות מזמן השטר השני - תקבל גם את התוספת שנכתבה. וכן במשנתנו מיירי בכה"ג שיש תוספת בכתובה השניה על הראשונה.